

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De refugio pauperis ad Deum adiutorem suum. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

proximum offendat. Non est corde compunctus, qui vana libenter audit, & recitat coram alijs. Perdit citè compunctionis gratiam, qui non custodit cordis & oris ianuam. Monachus pronus ad loquendum, facile excedit loquendi mensuram. Si haberes lesum crucifixum in corde tuo fixum, non exiret citè de ore tuo verbum vanum & otiosum. Sed quia non habes Iesum firmiter in corde tuo clausum, ideo sèpe queris solatum forinsecum, debile & friuolum, parum iuuans intus à doloribus prementibus corrūtum. Solus enim Iesus præstat verum animæ solatum, & sanat omnes languores vitiorum. In breui momento & vnico verbo potest liberare dolentem ab omni malo. Nam amplior est gratia Dei in bono, quam culpa in malo. Cur audis vanos rumores falsi, qui sèpe te conturbant & distrahunt in corde? Quare negligis dulces sermones Christi, qui te consolari possunt, & confortare in omni tribulatione tua, die ac nocte.

CAPVT XIX.

De refugio pauperis ad Deum adiutorem suum.

Psal. 9.

1. **T**ibi derelictus est pauper, orphano tu eris adiutor. Beatus ille pauper, cui Deus est adiutor in omni tribulatione sua, consolator in angustia, vñica spes & confidentia in extremis, corona gloriæ in regno æternæ beatitudinis. Preciosa virtus voluntaria paupertas assumpta pro Christo, cuius merces eterna permanet cum Angelis in cælo, quò fur non appropiat ad furandum, nec raptor ad prædandum, neque latro ad occidendum. In multis periculis & curis quotidianis sunt diuites huius seculi, à quibus liber est seruus Christi, renuncians omnibus quæ sunt mundi. Magna libertas anime fidelis, quæ nil proprietatis habet in aliqua remundi propter regnum Dei & amorem Iesu Christi, sed omnia possidet in Christo, qui pro nobis pauper & dolens factus. Qui pendens nudus in cruce, non habuit ubi caput suum reclinaret, vel manum aut pedem usquam moueret. Quis huic pauperi in omnibus indigentias similis? Vere nullus. Propter hoc exaltatum est nomen eius solus, super omnia in cælo & in terra, & super omnia benedicatum in secula. O bona pauperies, nisi te Deus ante tulisset, nunc tua durities cunctis despecta fuisset. Felix paupertas rerum, quæ tollit superbiam oculorum, & occasionem multorum vitiorum.

Psal. 148.

2. Verè ille est pauper spiritu, qui de nullo verbo & facto bono superbit, nec in altiore gradu esse cupit, ne grauius cadat. O quam magna virtus abdicata paupertas, nil habens in proprio; quæ animæ aperit cæli portam, auget gloriae coronam, & cum martyribus meretur accipere patientiæ palmam, post huius vitæ angustiam,

stiam, in Christi seruicio consummatam. Nam hoc est veraciter & fideliter Christo seruire, pro eius amore penuriam & alia multa incommoda sustinere. Beatus qui de necessitate & infirmitate sua facit virtutem, & de omni quod patitur, sequitur Dei voluntatem. Noli ergo pauper nimis contristari, cum inopiam pateris, nec indignari, si derideris, aut ab amicis tuis relinqueris. Conuerte cor tuum ad Christum, pauperem pro te factum & infirmum, quare solatium tuum à Deo, & in Deo solo, si optas semper esse in gaudio. Nam omnia alia solatia foris quæsita, nulla sunt, nec durant, nec sufficiunt, quantumcunque videntur magna.

3. Elige itaque Iesum Christum Dei filium, in specialem amicum & cognatum tuum, reliquos omnes relinque propter Christum. Cave omnem socium volentem te impedire à sancto seruicio Christi, & trahere ad saculum & portas inferni. *Lata est enim Matt. 7. via, quæ dicit ad inferos; & multi sunt, qui intrant per eam,* ait Iesus Christus. Solus ipse sufficit ad perfectum solatium habendum, qui potest dare regnum cælorum, omnibus relinquenteribus regnum mundi, & omnem ornatum eius. Transit enim mundus & concupiscentia eius, tanquam fumus venti, & flos agri arescens. *Et Iean. 2. Sta ergo rater paupercule, firmissimè in bono proposito semper seruendi Deo; & permane cum fratribus tuis, die ac nocte in laboribus multis, in loco isto quem propter Deum primitus elegisti; & parentes ac cognatos i ponte reliquisti, & integrè te Deo obtulisti; ut etiam cum eis maximè congaudeas in regno Christi, & omnibus sanctis. Nam pro parvo labore & brevi dolore in mundo, reddetur tibi æterna requies in cælo. Recogita sedulò sacra vulnera Christi, & acerba ulcera pauperis Lazari, & proderit tibi in agone, quando debes mori, & de hoc mundo transire.*

CAPUT XXX.

De paupere & infirme Lazaro.

1. *Ego sum pauper & dolens, Deus adiuua me.* Hæc vox pauperis *Psal. 68.*
& infirmi, ad Deum suspirantis pro regno Dei. O pauper & infirme sustine patienter per modicum tempus dolores corporis & penuriam in cibis & vestibus, quia non diu hic eris, & dolebis. Gratias age Deo, quia leuius est modò flagellari cum pauperibus & debilibus, quam postea cruciari in inferno cum fortibus & diuitibus. Recordare malorum tuorum preteritorum, quibus Deum & proximum sepe offendisti; & sustine virgam Domini in remissionem peccatorum tuorum, de quibus non plenè poenituisti nec satisfecisti. Memento etiam pro consolatione tua, omnium grauium dolorum & sanctorum vulnerum Christi; quia multa &

gra-